

UZASADNIENIE

W dniu 20.10.2018 roku o godz. 13:00 patrol policji K. w. (...) został zadysponowany do zdarzenia drogowego w m. (...). Jak się okazało na miejscu A. M. jadąc samochodem marki A. (...) nr rej. (...) (...) nie zapanował nad prowadzonym pojazdem, co spowodowało zjechanie na przeciwny pas ruchu. Doszło do zderzenia z pojazdem N. (...) nr rej. (...). W aucie oskarżonego wystrzeliły poduszki powietrzne kierowcy i pasażera. Pojazd nie miał aktualnych badań technicznych. Z tego względu oraz z powodu uszkodzeń został zatrzymany dowód rejestracyjny.

(notatka urzędowa-k.l-lv)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie przeprowadzone o godz. 15:33 wykazało 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II próba wykonana o godz. 15:35 - 0,79 mg/l oraz o godz. 16:05 - 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 16:36 - 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego. 3)

A. M. ma 25 lat, posiada wykształcenie średnie, jest kawalerem, pracuje jako elektromechanik z wynagrodzeniem miesięcznym 2.000 złotych netto, ma na utrzymaniu dziecko- płaci 300 zł miesięcznie alimentów, nie posiada majątku.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.45v)

Oskarżony był karany.

Został skazany wyrokiem: i - Sądu (...) w P. T. z dnia (...) roku sygn. akt (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art.178a §1 kk na karę grzywny, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

(karta karna -k. 11; odpis wyroku -k.13)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego i przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że jechał autem sam, a alkohol- wódkę pił w dniu zdarzenia od godz.7:00 do godz. 13:00. Nie czuł się pijany i dlatego wsiadł do samochodu. Wyjaśnił, że nie pamięta co się działo w trakcie jazdy, był zdenerwowany tym, że zdradziła go dziewczyna z która ma syna. Obecnie przeszedł terapie AA i nie pije alkoholu.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.9, -k.46)

Sąd (...) dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału

dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do winy. Korespondują one z protokołem użycia alkometru i notatką urzędową funkcjonariusza policji.

ij Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani -zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony **A. M.** swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 4 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu. W stanie w którym się znajdował stanowił zagrożenie dla innych ludzi poruszających się po drodze.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuścił się oskarżony cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszał się pojazdem po drodze publicznej pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy ustalaniu rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza* do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Na korzyść oskarżonego poczytano to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz to, że poddał się terapii uzależnień i prowadzi ustabilizowany tryb życia-pracuje zawodowo i płaci alimenty.

Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia oraz to, że nie zmienił swojego zachowania po wcześniejszym skazaniu i w dalszym ciągu, pomimo orzeczonej kary i zakazu prowadzenia pojazdów wsiadł w stanie nietrzeźwości za kierownicę. Stan nietrzeźwości był wysoki, a oskarżony stworzył na drodze realne zagrożenie; doprowadzając do zderzenia z innym pojazdem.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze przede wszystkim

charakter naruszonego dobra oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, a także warunki osobiste oskarżonego oraz sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa i uznał, że jedyną słuszną i adekwatną karą jest kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszenia jej wykonania.

Biorąc jednak po uwagę, że orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekracza 1 roku, to warunkowe zawieszenie wykonania kary jest wystarczające dla spełnienia celów kary, a zwłaszcza zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego przestępstw. W ocenie Sądu należało uznać, że istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego.

Ustalając, w wymienionych ramach czasowych, wymiar okresu próby w konkretnej sprawie, należy przede wszystkim kierować się prognozą kryminologiczną wobec sprawcy, w szczególności oceną niezbędnego czasu oddziaływania na sprawcę w ramach próby, im pewniejsza dobra prognoza tym, okres próby może być krótszy. W tym konkretnym przypadku w ocenie Sądu 2 letni okres próby jest wystarczający do osiągnięcia celów postępowania.

W ocenie Sądu oskarżonemu należy dać jeszcze jedną szansę, uznając że zachodzi tu wyjątkowy przypadek. Oskarżony pracuje, zarabia niewiele i płaci alimenty. Ma przecież na utrzymaniu małe dziecko i nikt mu nie pomaga. W ocenie Sądu zawsze istnieje możliwość zarządzania kary gdy naruszy porządek prawny. A. M. nie jest zdemoralizowany w takim stopniu, by pozostawienie i .go na wolności stanowiło zagrożenie dla społeczeństwa. Z uwagi na orzeczoney) «zakaz prowadzenia pojazdów i tale zostanie wyeliminowany z kręgu osób mających uprawnienia do poruszania się autami w ruchu lądowym.

Mając na uwadze potwierdzono przez oskarżonego uzależnienia od alkoholu sąd nałożył na niego obowiązek powstrzymywania się od jego nadużywania.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd baczyl by była ona adekwatna do

możliwości majątkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarżonego. Ilość, stawek (60) odzwierciedla z jednej strony stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość stawek dziennych (10zł) sytuację majątkową oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42§3 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym dożywotnio.'

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od

stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to

najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Na podstawie art. 43a§2kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne. Wysokość zasądzzonego świadczenia (10.000zł) jest również najniższa jaką przewiduje kk.

Na poczet kary grzywny zaliczony został okres zatrzymania w sprawie.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 259,00 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026).

-opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 08 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468 - koszty opinii biegłych psychiatrów - 189 zł.

Opłatę w wysokości ,180 złotych wymierzono na podstawie, art. 627 kpk Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).